

**Brødremenighedens
Danske Mission**
Danish Moravian Mission

Nørregade 14
DK-6070 Christiansfeld
Telefon 0045 7456 2233
Giro 400-6666 Bankkonto 9743 - 467213192
E-mail: bdm@dmr.org
Web: bdm-dk.dk

Nyhedsbrev fra fam. Lauridsen i Kigoma

21. april 2009

Nyt fra Kigoma.

I sidste brev vi skrev, prøvede vi at beskrive lidt om, hvordan det foregår ude i landsbyerne, når vi besøger dem. Vi har siden fået spørgsmål angående hvad er TEE undervisning? Det står for Theological Education by Ekstension. Det lyder flot ikke, det er det skam også. Men for at sige det på jysk, er det basal kristendoms undervisning. Det foregår ud fra nogle bøger, der lige så stille fører deltagerne igennem, hvad det betyder at være kristen. Første bog heder for eksempel "At følge Jesus". Det er søndagsskoleundervisning for voksne.

Siden sidst: Vi er nu ved at have besøgt mange af de menigheder, vi skal arbejde sammen med og er ved at have et billede af, hvad det er, vi skal fokusere på.

Jeg er lige kommet hjem fra en tur helt oppe i nord af vores arbejdes område. Det var en rigtig spændende tur med mange oplevelser. Jeg var af sted i 5 dage.

Jeg havde en fyr med fra kirken her, der har udstyr til filmfremvisning, så det brugte vi i 3 forskellige byer. Vi viste filmen om Jesu liv, en om aids, og en anden om, at det kan ødelægge ens muligheder, hvis man bliver gravid mens man er under uddannelse. Der var mellem 150-300 mennesker til at se det alle aftner. De kunne ikke absolut ikke lide at se videoen om aids. Det er noget, de er bange for. Den ene aften spurgte Johanna, der stod for fremvisningen, om de ville se film om Jesus eller om aids. Alle 300 råbte i kor, at de ville se film om Jesus. Men de fik nu lov at se film om aids inden filmen om Jesus.

Filmene om aids er lavet oppe i det område, vi var i. Det er et stort problem deroppe, og folk ved faktisk ikke, hvad det er, der gør, at de får det.

Jeg stod og snakkede med en fundi (handy mand) som vi havde til at lave nogle ting for os en dag om aids. Han mente, det var noget man fik, hvis man havde sex med ens kone for tit. Og var meget forundret, da jeg fortalte ham, at man ikke fik det, hvis man brugte kondom.

Susanne talte med en af vores hus hjælpere en dag om det med, hvordan man bliver gravid. Hun havde godt nok en ide om det. Men hvad der egentlig sker, vidste hun ikke. Og hun har biologi på gymnasieniveau. Sus regner med at skulle lave seminar for kvinder om sådanne emner i landsbyerne. Og om hvordan man med simple metoder kan spare en masse brændstof til madlavning og så videre. Der er nok at tage fat på.

Den ene aften i en landsby efter filmen var der 19 der gerne ville døbes. Det var fedt at opleve. De 10 af dem gik 10-15 km ind til gudstjenesten i byen dagen efter for at blive døbt. Og evangelistens kone, der fulgte dem derind sagde, at der var 9 tilbage ude i landsbyen der ventede på at præsten skulle komme igen.

Livet i en landsby: Det er livets hårde side man ser derude. Det er billederne man kender fra u-landskalenderen med børn med fluer i øjnene og store udspilede maver. Beskidte børn med store sår på kroppen. Ind imellem tror jeg, at jeg er blevet blind. Jeg syntes slet ikke, det påvirker mig al den nød og elendighed, der omgiver mig. Men så sker det pludselig, at man bliver rusket op af døsen. Det skete for mig, da jeg en dag sad i bilen, og så på et barn på alder med vores Anna. Han legede rundt i alt det lort og skidt, der var der på gaden med sin tygge mave. Et par store drenge drillede ham og trykkede ham på maven, mens de hævede deres arme for at vise mig: Se, hvor stærk han er. Det fik tårerne frem i øjnene på mig. Han var ikke stærk men måske på vej til at dø af underernæring.

Og jeg sad og tænkte på, hvad i alverden laver jeg her? Hvad kan jeg egentlig gøre for dem? Og så bad jeg: Herre, giv mig dine øjne og hjerte for disse børn og visdom til at handle efter bedste evne. En tidligere missionær skrev til mig, at vi ikke kan hjælpe dem alle. Og det er rigtigt, men man sidder med tankerne om filmen Schindlers liste, hvor han til sidst sidder og kigger på sin ring på fingeren og siger: Med den her havde jeg kunnet rede to jøder mere. Jeg håber, at vi i den tid vi får lov at være herved må kunne få lov til at være med til at løfte nogle af alle disse mennesker op af skidtet, så vi ikke ender som præsten i den barmhjertige samaritaner.

Jeg beklager meget, jeg havde glemt vores kamera så i må have billederne til gode.

Susanne: Havde sidste lørdag ungdoms arbejde i kirken for første gang. Hun skulle have haft det sammen med formanden for kirken, men han kom aldrig. Så hun stod alene med de 9 unge, der kom. Det var en rigtig god oplevelse. De unge var bare med på det, så det ser vi frem til at fortsætte med. Det er vort håb, at det må blive et sted, hvor vi kan finde nogle gode unge, der kan bygges videre på til at kunne tage opgaver på sig og dermed også ansvar.

Der udover er hun med i søndagsskole arbejdet. Hende, der havde det, er flyttet, og der var ingen til at drive det videre. Der kommer ca. 20 børn. Bagefter søndagsskole, går de nogle gange med herhjem og leger mens der er kirke. Så det giver anledning for vore børn til at finde nogle legekammerater.

Susanne prøver også at komme i gang med noget kvinde arbejde. Men det har indtil nu været en meget løs omgang, da de stort set aldrig dukker op, når det er aftalt.

Næste skridt/hvad nu. Vi oplever, at der begynder at dukke mennesker op, der er værd at bygge videre på. Jeg var i en by der ligger 75 km her fra for 14 dage siden. Det var inspirerende. Der var en ung præst, der virkelig brændte for at nå ud til folk med evangeliet. De holdt søndagsskole selvom der ikke var mange børn, kvindearbejde, bibelstudie og kor. De sad ikke bare og ventede på at nogen skulle komme og starte det for dem. De var selv gået i gang. Det er godt at se.

De holdt indsamling i kirken, så præsten kunne komme ud i en landsby og forkynde. Det var dejligt at se, at menigheden havde hjerte for andre end deres egen kirke. Sådanne mennesker tror vi, det er vigtigt at støtte, så de har de værktøjer de skal bruge.

Vi oplever, at der er stor mangel på præster i kirkerne, da evangelisterne tit ikke har fået nogen form for bibel undervisning. Og når de så måske ikke har set en præst i deres kirke i det sidste år, føler de, at de er efterladt alene.

Vi håber, vi kan være med til at få nogle af bygningsarbejderne ud af skuret, ud på byggepladsen, så at kirkerne kan vokse.

Vi håber, at vi med stadig respekt for den afrikanske kultur, hvor man gerne vil sidde i skyggen under træet længe og snakke tingene godt igennem, må kunne få lov til at se færre store ord og lidt mere arbejde.

Bed for: At vi må møde folk med respekt, visdom og kærlighed.

At vi må have visdom til at træffe kloge valg.

At stadig flere mennesker må møde frelsen.

Bed om, at der må være mennesker der må blive mindet om at række ud til de mange børn, der går døden i møde i kolde og klamme hytter rundt om os også i nat.

At vi må få kundskab til at undervise, så det på trods af kulturforskelle må gå i hjerterne på folk.

Med kærlig hilsen

Familien Lauridsen, Kigoma.